

Lluitant per recuperar la normalitat

Continua la recerca dels quatre desapareguts en l'aiguat i les tasques per refer els serveis

Un cotxe destrossat al riu Francolí ■ ACN

CANVI D'HORA

Aquesta matinada, quan el rellotge marqui les tres, caldrà endarrerir l'hora fins a les dues

JOIERIA - RELLOTGERIA

Ramoncita

Sant Agustí, 21 - Tel. 977 249 743 - Fax 977 251 563 - 43007 TARRAGONA
D'en Carrió, 14 - Tel. 977 441 682 - Fax 977 446 034 - 43500 TORTOSA

EDICIONS **PAR CIR** SELECTES

LLIBRES PAR CIR

Temps de tardor, temps de bones lectures

Angel Guimerà, 74 · 08241 Manresa
Tel. 93 873 38 82 · www.parcir.com

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 26 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15161 - AVUI / Any XLI. Núm. 14031 - EL PUNT

VOL VIURE EN **#CATALUNYALLIBERTAT**

P6-16

Per la llibertat

MULTITUD • 550 col·lectius i entitats del país s'adhereixen a la manifestació d'avui en rebuig a la sentència per l'1-O

D'ARREU • Més de 400 autocars de tot Catalunya es mobilitzen per assistir a la marxa del carrer Marina de Barcelona

CAPITAL • Barcelona exigeix, per una gran majoria del ple, l'alliberament dels presos polítics i la sortida dialogada al conflicte

Representants d'entitats adherides a la manifestació mostren la pancarta amb el lema que la presideix ■ JOSEP LOSADA

Sobiranisme estatal pel dret a decidir

La Declaració de la Llotja de Mar critica la repressió i exigeix l'autodeterminació

Sánchez arremet per la protesta de la visita

Manté el rebuig a parlar amb Torra i l'insta a "fer trucades de tarifa urbana"

ILERNA Online

ilerna.es

Estudiar i treballar a la vegada?
Amb ILERNA Online és possible!

cicles d'FP a distància **100%** oficials

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

Els trols assalten Madrid

Dimarts passat, l'endemà de la sentència del Tribunal Suprem, els representants de Vox van entrar, apressadament, a la Diputació Permanent del Congrés dels Diputats. Davant la sorpresa de tothom, es van asseure a la primera filera, als llocs que pertocuen als diputats de Ciutadans, que es van quedar drets i perplexos. Després d'uns instants de confusió, la presidenta del Congrés, la socialista Meritxell Batet, va demanar als voxistes que respectessin els seients assignats. En aquell moment, la portaveu i secretària general de Vox, Macarena Olona, va reclamar, a crits, que li donessin la paraula perquè volia demanar màxima contundència contra els independentistes. Davant la trifulga, els parlamentaris de Ciutadans van cedir i es van asseure més enrere, queixant-se que els de Vox "no respecten la dignitat parlamentària". Als diputats ultres tot el que els deien els entrava per una orela i els

La majoria de les enquestes ja situen Vox com a tercer partit al Congrés

sortia per l'altra. Fins que, al final, la presidenta els va expulsar. Tot i així, no van marxar fins que els hi van obligar els uxiers.

A hores d'ara, la majoria de les enquestes situen Vox com a tercer partit al Congrés, fins i tot per sobre dels cinquanta diputats. Els neofalangistes han recuperat la brega dels seus antecessors dels anys trenta, la mateixa tàctica que els diputats de Ciutadans han aplicat al Parlament de Catalunya, convertint-lo en una trinxera amb un discurs de nivell tavernari. Ara, però, als trols de la Ciutadella els han trolejat a la Carrera de San Jerónimo i Albert Rivera i els seus es miren, estupefactes, com els *okupen* els escons, físicament i en les enquestes, que és pitjor.

Això no acabarà aquí. L'èxit successiu de la tàctica de Ciutadans i Vox farà que el Congrés dels Diputats acabi convertint-se, també, en un espectacle penós i mal educat quan comenci la nova legislatura. Els bàrbars sempre acaben assaltant Roma, enlluernats per l'imperi. Els trols, en canvi, destrueixen perquè menyspreen.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Les radiacions del Valle

Vam celebrar el final del quart curs de batxillerat –llavors una fita important– amb un viatge per Espanya amb autobús. El va capitanejar el mestre de Formació del Espiritu Nacional. Ho he explicat alguna altra vegada. També he dit que no entenc que els escolapis, liberals i catalanistes, confessin la sortida a aquell home. Ens va dur a la València del *Cid*, al Torremolinos del *milagro económico*, a la roca usurpada de Gibraltar, a la Granada dels *Reyes Católicos*, a Madrid capital d'Espanya i residència del *Caudillo* i a Saragossa, on la *Pilarica* protegeix Espanya i la Guàrdia Civil. De Madrid, vam fer una expedició al Valle de los Caídos. El mestre i el conductor de l'autobús, que coneixia tots els camins, es van agenollar davant la tomba excavada a terra de José Antonio Primo de Rivera, fundador de la Falange. No es movien, semblaven d'alabastre. Mentrestant, nosaltres examinàvem la instal·lació. Ens van dir que el monument fred i imponent acollia altres difunts, però no que entre aquests se'n trobessin del bàndol dels perdedors. No ho hauríem entès.

“El monument és un galimaties d'origen que ens impregna a tots

Encara no ho entenc. Semblava un monument dedicat a José Antonio. No sé si ara ho tornarà a semblar, després que Franco, que li ha robat protagonisme quaranta anys, n'hagi estat retirat. Ben mirat, què hi feia, Franco, entre *los caídos*? En va ser un? La història diu que va ser el responsable, i supervivent, de la *caída* massiva. Ell va morir al llit, on ho haurien d'haver fet els altres. El Valle, disbarat i galimaties ja d'origen, irradia toxines des del centre d'Espanya que ens afecten a tots. Franco n'ha estat retirat per a benefici electoral del PSOE i, naturalment, se n'han volgut beneficiar els contraris.

Aquestes coses, si s'és sincer, es fan amb nocturnitat i en secret, com tantes ciutats van retirar els monuments a Franco. En una anotació del dietari, Ricard Salvat va escriure: “L'esquerra haurà de prendre nota de la quantitat de gent que ha desfilat davant el cadàver de Franco.” Encara hi desfila. Doncs què es pensaven? O ja s'ho pensaven? A diferència de Hitler i Mussolini, Franco va guanyar la guerra i va modelar unes generacions. “Eren tes festes els funerals, oh trista Espanya”, deia Joan Maragall. Ho són, per als uns i per als altres. Les televisions, inclosa TV3, van oferir en viu l'exhumació i el trasllat. En vam parlar tot el dia sense parar. Molts, per rondinar, però amb delectació rondinaire. Si no el treuen perquè no el treuen, si el treuen perquè el treuen. I tant que no hem superat la intoxicació franquista, els d'una edat. L'hem de transmetre als joves? Una mica d'alegria. Si ha fet riure...

A Madrid, em vaig escapar de fer unes tapes per anar al cine. Al Palace (desaparegut), davant de les Cortes, vaig veure *Freud*, de John Huston, amb Montgomery Clift.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ghok3s>

A la tres

Ferran Espada / fespada@elpuntavui.cat

Transició exemplar felipista

La mòmia de Franco ja és fora del Valle de los Caídos, on va ser enterrada el 23 de novembre de 1975. Tard i malament, l'exhumació ha deixat una imatge lamentable. L'explicació sobre les dècades de retard que agrada més als *progres* espanyols és la numantina resistència de la dreta –inclosos Cs– a condemnar el franquisme. I és així. Però cal també una reflexió sobre la responsabilitat del que alguns han definit com el càrtel intel·lectual felipista. Entre els quals destacava el recentment difunt historiador Santos Juliá. Un grup que va aprofitar el canvi de règim per aconseguir un gran poder al món de l'acadèmia espanyola. Apuntant l'arribada al poder del PSOE de Felipe González. I generant un discurs únic sobre la transició que van decretar com indiscutible, venent a la universitat les veus crítiques amb el seu relat. Van ser impulsors de la fal·làcia: "la transició espanyola és

“El càrtel intel·lectual felipista va ser impulsor del fals relat de la transició exemplar

un exemple per al món” i “la Guerra Civil va ser un error compartit”. Un relat felipista al qual –tot cal dir-ho– també va contribuir el pujolisme a Catalunya. Fet comprensible si mirem on van anar a parar la majoria de franquistes catalans, que no eren pocs, com retrata Pilar Eyre en la seva novel·la *Un perfecto caballero*. Els ebrencs expliquen una suposada anècdota sobre el capítol franquista i cacic del Delta,

Primitivo Forastero, que als anys setanta va descobrir un dinar clandestí de Jordi Pujol i Ernest Lluch i els va foragitar pistola en mà. Paradoxes de la història, Forastero seria durant 22 anys (1979-2001) alcalde de Camarles, la major part per CiU, fins que va ser inhabilitat per corrupció el 2001. L'exhumació de Franco arriba 44 anys tard perquè la transició exemplar felipista no casava bé amb els milers de víctimes del franquisme desaparegudes, els honors al dictador, la poca depuració en la policia i en la justícia o amb les sentències de la dictadura. I és per això que el PSOE –i CiU– va decidir mantenir tancades les fosses comunes, no mirar cap al Valle de los Caídos, mantenir i augmentar les medalles als policies torturadors franquistes com Billy el Niño i no anul·lar els judicis sumaríssims. I és que la transició no va ser tan exemplar. Si és que va ser transició.

EDITORIAL

Avui cal un tsunami per la llibertat

La nova manifestació convocada avui per Òmnium Cultural i l'Assemblea Nacional Catalana s'emmarca en un context especialment dramàtic, dotze dies després de la brutal sentència de l'1-O. La qual cosa fa imprescindible una rotunda resposta de la majoria social de Catalunya que la rebutja. La manifestació d'avui servirà com a punt culminant de les intenses jornades de protesta que s'han viscut arreu del país. Mobilitzacions que persistiran mentre l'Estat espanyol no vulgui acceptar la naturalesa política del conflicte que vivim i l'afronti com a tal, i no des de la perspectiva repressiva de la via judicial i policial.

“Llibertat” és el lema de la marxa que avui omplirà el carrer Marina de Barcelona a partir de les cinc de la tarda. Una protesta que té la llibertat dels presos polítics en l'epicentre, ja que no podem oblidar que a més dels membres del govern de la Generalitat empresonats, també hi ha tres dirigents de les organitzacions convocants: el president d'Òmnium, Jordi Cuixart; l'expresident de l'ANC Jordi Sánchez, que exercia el càrrec l'octubre del 2017 durant el referèndum de l'1-O i quan va ser empresonat. I l'expresidenta del Parlament, però també primera presidenta fundacional de l'Assemblea, Carme Forcadell.

La marxa, que té el suport d'un ampli espectre polític i de la major part de les principals entitats de la societat civil, ha de servir també per denunciar la repressió policial viscuda als carrers els darrers dies, i afermar la defensa dels drets fonamentals de la ciutadania fortament vulnerats a Catalunya pels poders de l'Estat. Per tot plegat, la manifestació d'avui no és una més. I cal que sigui un tsunami ciutadà per la llibertat dels presos i les llibertats individuals i nacionals.

De reüll

Maria Palau

El laberint de l'art

Àngels Ribé, sempre tan silenciosa, es va posar en un raconet el 9 d'octubre passat durant la presentació, a CaixaForum, de l'exposició *En caiguda lliure*, un desplegament d'obres d'autors diversos que invoquen malestars i esperances dels nostres temps bojós. Ella hi exhibeix *Laberint*, la primera instal·lació que va gestar, el 1969. És una peça magnífica, de plàstic groc transparent, d'una bellesa insòlita que es desvela quan t'hi perds, i alhora t'hi trobes, en el seu interior. Ribé no ha deixat mai de treballar l'art des dels paràmetres conceptuals, incloses les èpoques que alguns, bastants, la van ignorar mentre feien caixa amb obres que avui es venen a preu de saldo a les subhastes. Sense esperar-los, sense fer-se veure en els llocs on es remenen les cireres, els reconeixements li han acabat arribant. Al juny, les galeries li van adjudicar un premi honorífic (quines coses, que les galeries guardonin una artista a la qual han menystingut sistemàticament). I la setmana passada el Ministeri de Cultura li va concedir el Premio Nacional d'arts plàstiques. El català, de Premi Nacional, el va recollir el 2012. Ella, agraïda, continua treballant, ara per a una mostra que s'obrirà a mitjan novembre al Tecla Sala, i probablement sense acabar-s'ho de creure tot massa. En una entrevista recent, ens deia una gran veritat aliena al circ de l'art: “L'únic èxit que val és el que has aconseguit amb les teves expectatives. Si les teves expectatives són fer una feina honesta, i la fas, ja en tens, d'èxit.”

Les cares de la notícia

ALCALDE DE L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ

Josep Maria Vidal

Lideratge municipal

L'alcalde de l'Espuga de Francolí ha liderat la resposta a les catastròfiques conseqüències de la llewantada. Òbviament, hi ha molta feina a fer per recuperar el que s'ha perdut, però Ajuntament, voluntaris i veïns en qüestió d'hores van fer les primeres passes per superar aquest episodi.

PRESIDENT DE CREU ROJA A CATALUNYA

Josep Quitet i Torner

Diagnosi realista

Quan el missatge oficial és que la crisi ha passat, les conclusions de l'estudi de L'Observatori de la Creu Roja constaten que continua impactant els sectors més vulnerables de la població, amb dades com les 116.384 persones en situació d'extrema vulnerabilitat que van requerir ajuts.

RESPONSABLE DE KASBA MUSIC

Joni D

Reedicions d'aniversari

Jesús Maria Sahún Castet, més conegut com Joni D, va posar en marxa Kasba Music el 2004 i ara celebra el quinze aniversari d'aquest segell discogràfic barceloní amb la reedició d'alguns dels seus discos emblemàtics, com ara *Made in Barna*, de La Kinky Beat, que va estrenar el seu catàleg.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

A judici
El Tribunal Suprem envia a judici 18 líders independentistes sense acceptar unes 300 diligències que demanava la defensa.

10
anys

Nova massacre
L'Iraq no surt del forat negre i ahir va ser escenari d'un altre bany de sang. Almenys 132 persones van morir i 500 més van resultar ferides a Bagdad.

20
anys

Pau a Euskadi
França respon a l'enduriment de les condicions establertes per ETA detenint una exnegociadora del grup, la històrica Belén González.

Full de ruta

Germà Capdevila

Un xou miserable

Quin espectacle repugnant i fastigiós el que ens va tocar viure aquest dijous proppassat. Una exhumació que s'hauria d'haver fet amb total discreció es va transformar en un nou funeral d'estat, amb honors, amb passeig triomfal, amb salutacions militars i amb una ministra presentant els seus respectes. Un xou televisiu i mediàtic, amb 500 periodistes acreditats, amb directes de totes les televisions –inclosa “la nostra”!– per recordar-nos de la manera més dolorosa que el franquisme no només no ha mort, sinó que gaudeix d'una bona salut de ferro.

Per un moment, en escoltar la primera part del discurs de Pedro Sánchez –l'ideòleg de transformar el que havia de ser un acte de justícia en un espot electoral de cinc hores de durada–, hom podia pensar que, tot i l'episodi denigrant per a les víctimes de feixisme que va ser l'exhumació del dictador, Espanya potser estava predisposada a acceptar les seves mancances

Cap país es pot considerar una democràcia plena sense haver desfet la ignomínia heretada del franquisme

democràtiques i així encetar la reparació de les ferides encara obertes. Va fer una enumeració que fa feradat. Va recordar que el Valle de los Caídos es va aixecar amb mà d'obra esclava dels represaliats, va explicar que hi ha més de 30.000 cossos sepultats, molts d'ells víctimes republicanes que hi van anar a parar sense el consentiment de les famílies (més d'un terç sense identificar), va admetre la ignomínia de les milers de fosses comunes encara sense obrir, va reconèixer el deute de reconeixement amb els exiliats que van lluitar contra el feixisme a Europa i amb els que van anar a parar a camps de concentració nazis. Només aquesta llista, que no és pas exhaustiva ni molt menys, hauria de ser motiu de vergonya per a l'Estat sencer, i sense la seva reparació cap país es pot considerar a si mateix una democràcia plena.

Tanmateix, a continuació, Sánchez va girar pàgina i va començar a cantar les excel·lències de la democràcia espanyola, com si res del que acabava d'esmentar existís, o com si tot ja s'hagués reparat màgicament amb les seves paraules. Quanta hipocresia!

Tribuna

Pep Collelldemont. Periodista

Només valen els vots

No cal que ara m'expliqueu que la situació econòmica del nostre país viu una època dramàtica i que no hi ha diners per a res. I tampoc cal que m'expliqueu les causes que ens han portat a l'estat en què ens trobem. Malgrat tot, però, es van fent coses aquí i allà, molt lentament, certament, però es fan. I, no obstant, hi ha indrets on no hi arriba pràcticament res. Fa dos anys els diaris van dir que estava concedida l'obra de la carretera de Medinyà a Sant Jordi, al Gironès, una merdeta, i perdoneu l'expressió, de molt pocs quilòmetres. Doncs, encara no s'hi ha fet res i ningú no ha donat explicacions, a part d'uns rètols que diuen que el ferm de la carretera està en mal estat i que condueix a poc a poc. Així ja es treuen del damunt possibles responsabilitats. Us puc assegurar que ho està, de malament. Tan malament com l'altra part, la de Colomers a Verges. És clar, tots plegats sumem ben pocs habitants i, per tant, els nostres vots no canviaran unes eleccions. Parlem d'una carretera molt transitada, que va de l'N-II fins a Torroella de Montgrí i l'Estartit, i més enllà, a

Pals, Begur, Palamós o Palafrugell. Tal com anem, qualsevol dia hauran de treure el rètol que ens avisa del perill per un altre que digui que la carretera s'ha hagut de tancar degut a la impossibilitat de passar-hi. Ho dic seriosament, està fatal, i a més, com que diuen que s'hi ha de fer obres fa temps que no s'hi ha fet res. Un altre tema, que aquest estiu ha fet parlar: el de les aigües residuals dels pobles propers a l'Escala, entre ells Verges. Quan van construir la nova depuradora de l'Escala, em sembla que he llegit amb capacitat per a 70.000 habitants, hi havia la previsió d'empalmar-hi els pobles

“Mentrestant, anem parlant que el nostre mar està cada vegada pitjor, més degradat

de Jafre, Verges, Ultramort, la Tallada, Tor i Albons, i no sé si me'n deixo cap. Doncs bé, a la platja del Rec del Molí de l'Escala aquest estiu la gent no s'hi podia banyar. I és que tota la merda, i novament us demano que em perdoneu, de tots aquests pobles anava a través dels recs fins a mar. Mentrestant anem parlant que el nostre mar està cada vegada pitjor, cada vegada més degradat. Tornem al que deiem abans: tots aquests pobles sumem quatre vots que no faran canviar res en les eleccions. Perquè, la veritat, el pressupost d'aquesta obra és pura xavalla si ho comparem amb les obres que està realitzant cada dia l'organisme competent. Sí, ja ho sé que fa un temps va sortir al diari que anaven a exposició pública els terrenys que caldrà expropiar per poder fer les obres. El que és segur és que tot va per llarg i encara trigarem força temps a poder-nos banyar a la platja propera de l'Escala. I potser em direu que soc molt exagerat, però us dic sincerament que cada vegada que tiro el vàter de casa se'm remou l'estómac pensant que tot allò no va a una depuradora sinó directament a mar.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Terrassa, zona 2!

■ Ja fa molts anys que la ciutadania de Terrassa denuncia de manera insistent el sobre-cost injust que ha de pagar per desplaçar-se fins a Barcelona en transport públic. Des d'aquest any, ciutats com Sabadell, Sant Cugat o Cerdanyola han passat a ser qualificades zona 2 i pagar menys per mobilitzar-se fins a Barcelona, mentre que Terrassa s'ha mantingut igual. Com s'explica que es canviï la qualificació de les zones per a unes poblacions i per a altres no? Com pot ser que Sabadell i Terrassa, a una distància similar de Barcelona, tinguin diferent nombre de zona? No és coherent que la tercera ciutat de Catalunya i la segona universitària, sigui zona 3, tenint en compte la quantitat de gent que hi viu i les persones que s'hi desplacen, sigui per feina o estudis. No només es tracta d'aquest agreujament

sinó dels afavoriments que comportaria el canvi, ja que augmentaria l'ús del transport públic, i com a conseqüència, la mobilitat sostenible.

NINA CORTÈS LUCASSEN
Matadepera (Vallès Occidental)

Sord i cec

■ El president (en funcions) de l'Estat espanyol, davant la realitat catalana, està essent sord i cec, com, d'altra banda, sempre ha estat Espanya amb Catalunya. I els seus assessors o informadors sobre el tema –Sr. Iceta, Sra. Teresa Cunillera, etc.– semblen haver perdut també el nord i el seny. Tan difícil és obrir els ulls i mirar, obrir les orelles i escoltar? És que de debò pensen que amb menyspreu, policia i amenaces ens derrotaran? No ho veuen que cada dia ho tenim més clar? I que cada dia som més i més? Per solucionar un problema, la primera cosa que cal fer és conèi-

er-lo, saber què passa, encara que no t'agradi el que descobriràs, encara que dolgui. I en aquest punt semblen trobar-se aquests senyors: en negar-se a reconèixer que l'Estat –sí, l'Estat (i tots els qui, com ells, en viuen)– té un problema amb Catalunya. Com més policia, insults i amenaces enviïn, més gros serà el problema.

MONTSERRAT PAGÈS I PARETAS
Barcelona

Renuncia, Piñera

■ L'augment de preu del bitllet de metro a Santiago de Xile va ser el detonant d'un seguit de protestes en l'àmbit nacional contra la desigualtat social. El poble xilè ha decidit plantar cara a 46 anys de polítiques neoliberals, traduïdes en privatització i una bretxa social desmesurada. Davant de l'esclat social, el president de la República, Sebastián Piñera, ha decretat estat d'ex-

cepció i el toc de queda a diverses regions del país. Això ha autoritzat un desplegament militar de més de 20.000 efectius als carrers –quelcom que no es veia des de la dictadura de Pinochet–. La brutalitat de l'acció militar deixa xifres esfereïdores. Segons l'Institut Nacional de Drets Humans, es confirmen, almenys, 18 morts –inclosa la d'un nen de 5 anys–, 102 civils ferits, desenes de dones violades en mans de militars o tortures. Durant les més de 2.000 detencions, els civils criden el seu nom en tèmer la seva desaparició. Però aquí, aquestes dades no ens arriben. Davant del silenci mediàtic xilè, és necessari mostrar el nostre suport a un poble que lluita i que ha convertit la por en ràbia. Tal com deia Gioconda Belli: la solidaritat és la tendresa dels pobles. Estem amb vosaltres.

DANA MIRANDA PEÑA
Tordera (Maresme)

La frase del dia

“Si no s’aproven els pressupostos, és difícil que la legislatura continuï en condicions normals”

Pere Aragonès, VICEPRESIDENT DEL GOVERN

Tribuna

Josep Lluís Alay. Professor d'història de la Universitat de Barcelona

El pes de l'apartheid

La setmana passada, el president d'Etiòpia va rebre el premi Nobel de la pau pels seus esforços en favor de la pau amb Eritrea i de la construcció d'un país més lliure, democràtic i just. Si Etiòpia és una peça clau per al futur d'Àfrica, sens dubte el país del present –el més avançat políticament i econòmicament– és Sud-àfrica. Per aquest motiu, tot allò que afecta el sistema polític sud-africà i, per tant, l'estabilitat de la seva fràgil democràcia, és un termòmetre de la salut política de l'Àfrica.

AQUESTA SETMANA un terratrèmol ha sacsejat la vida política del país, un sistema que té molt a veure amb la pesada llosa dels cinquanta anys d'apartheid, el racisme institucionalitzat que va patir el país fins només fa 25 anys. La sobtada dimissió dels dos principals líders negres del partit de l'oposició, l'Aliança Democràtica (AD) ha posat en qüestió la capacitat del sistema democràtic sud-africà per oferir una alternativa viable i creïble al poder absolut que encara ostenta el Congrés Nacional Africà (CNA) encapçalat pel president del país, Cyril Ramaphosa.

LA SETMANA COMENÇAVA amb la dimissió de Herman Mashaba, alcalde de Johannesburg i un dels màxims dirigents de l'AD, i acabava amb la dimissió del líder del partit, Mmusi Maimane, un polític jove i carismàtic en qui molts veien el proper president de Sud-àfrica. Més enllà de les clàssiques lluites internes dins de qualsevol organització política, aquestes dimissions tenen molt a veure amb la divisió racial que impregna encara la vida al país.

L'AD VA NÉIXER ara fa dinou anys com hereta del Partit Progressista, un dels partits històrics blancs sud-africans que representava els cercles més liberals de la societat blanca sud-africana

en temps de l'apartheid i que tenia com a centre neuràlgic la també més liberal Ciutat del Cap. Sempre va mantenir una implacable oposició al Partit Nacional, dels afrikàners, promotors de l'apartheid. Però amb la caiguda del règim racista blanc, el partit es va transformar en una organització multiracial d'oposició al CNA. Amb el pas del temps, el lideratge de l'AD va acabar passant a mans de sud-africans negres amb una ideologia liberal allunyada dels postulats més esquerrans dels hereus de Nelson Mandela. Sud-àfrica aconseguia així un sistema de partits homologable a moltes democràcies europees i on la divisió racial per primer cop quedava més diluïda.

LA CAUSA DIRECTA del trencament de l'AD aquesta setmana, cal cercar-la en el retorn a l'arena política de l'exlí-

der de l'AD, la històrica Helen Zille –blanca de 68 anys–, que ha aconseguit la presidència del comitè federal del partit per afavorir el retorn del poder blanc al capdavant del partit. Val a dir, a favor seu, que Zille va ser la periodista que va investigar i desemascarar el brutal assassinat de Steve Biko a mans de la policia sud-africana el 1977, però mai ha volgut renunciar al que ella qualifica d'efectes positius de la colonització de Sud-àfrica, i això no la fa gaire popular entre els negres sud-africans.

APARENTMENT, AL SI DE L'AD es discerneixen qüestions de més pes que un simple canvi de lideratge. Maimane i Mashaba han intentat aplicar noves polítiques socials i econòmiques als territoris que governa l'AD, nou províncies, i a ciutats tan importants com Johannesburg, Pretòria i Ciutat del Cap. Ho han fet en contra de la vella guàrdia de dirigents blancs, encapçalats per Zille, que representen la classe urbana mitjana blanca. Maimane és favorable a lluitar contra les desigualtats socials per mitjà de polítiques que promoguin l'apoderament de la població negra. Són aquests votants negres els que havien començat a desertar del CNA i s'havien apropiat a l'AD. Tanmateix, això, de retruc, ha provocat un allunyament de la classe mitjana blanca, que opta per votar els nacionalistes afrikàners del Vryheidsfront Plus (VF+) de Pieter Groenewald. Zille i els seus volen aturar aquest transvasament de vots apel·lant a una política social allunyada de qualsevol discriminació positiva en favor dels negres sud-africans.

SUD-ÀFRICA S'HI JAGA MOLT, en aquest delicat equilibri dins l'Aliança Democràtica. Si es perd el caire multiracial del partit, el pes de l'apartheid continuarà hipotecant el futur del sistema més democràtic de tot Àfrica.

“Si es perd el caire multiracial de l'Aliança Democràtica, el pes de l'apartheid continuarà hipotecant el futur del sistema més democràtic de tot Àfrica”

De set en set

Lluís Muntada

Ser persona

A l'hora d'escriure això, la sang em circula a l'inrevés: Josep Maria Uyà –professor de literatura castellana, assagista, dramaturg, poeta, col·laborador amb les armes de la provocació i la fondària argumental, amic, i una de les tres o quatre persones del planeta que han llegit l'obra sencera de Macedonio Fernández– va morir sobtadament dissabte passat.

En el discurs que va pronunciar el juny passat en l'acte de graduació dels alumnes de batxillerat de l'institut de Celrà –el millor discurs que he sentit mai–, d'una manera intravenosa que va fer vibrar les cordes íntimes dels que l'escoltàvem, Josep Maria Uyà va defensar que “abans que res, la nostra obligació és ser persona”. Iconoclasta i savi, va dir que les fites que ens proposem, per més nobles que siguin, mai no han de devorar la nostra persona (es referia a l'ambició cega). I va subratllar el valor de l'endurança, la dissort i la frustració com a principis formatius primordials de la persona. L'Uyà tenia l'explosió del verb, la ferocitat de les idees i la força imbatible de l'estima. Al Mas Vinyes, una llar endreçada oberta a tots els vents, vam parlar de Walter Benjamin. Ara hem sabut que –sempre tan previador– havia comprat un nínxol al cementiri de Portbou, i que reposarà a prop del Memorial Passatges a Walter Benjamin, un monument que s'infiltra en el paisatge i, sobretot, en l'esperit del visitant. Un passatge defineix molt bé el caràcter transitori i alhora afirmatiu de la vida, aquest constant a tot o res. Des del turó, Uyà, atalaiarem la badia. Entrarem espatat endins, fins arran del vidre transparent que, com una promesa a tocar però inassolible, ens deixarà a pocs centímetres de l'aigua. Et visitarem al cementiri. I com Macedonio Fernández, desafiarem la mort i parlarem en l'eternitat. Ha estat una festa absorbent, amic. Pessoa. Persona! Homenot!

Sísif

Jordi Soler

Nacional

L'exèrcit no pot portar l'uniforme a l'Expojove

Una sentència el considera un objecte bèl·lic i el consistori gironí el podria vetar

Barcelona lidera el consum de cocaïna

Un estudi ho conclou per la presència de drogues a les aigües residuals

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

Proclama coral a la llibertat

SUPORT • Més de 550 col·lectius que transcendeixen l'àmbit de l'independentisme s'adhereixen a la manifestació d'avui a Barcelona de rebuig a la sentència **MOBILITZACIÓ** • S'han habilitat 400 autocars a tot Catalunya per poder assistir-hi

Francesc Espiga
BARCELONA

Els carrers de Barcelona viuran avui, previsiblement, una nova manifestació massiva reclamant la llibertat dels presos independentistes i per expressar, alhora, un refús frontal a la sentència del Tribunal Suprem que els condemna a prop de 100 anys de reclusió. La convocatòria és a les cinc de la tarda al carrer Marina, i té el suport de les 560 organitzacions i col·lectius de diversa naturalesa –des de l'Amical de Mauthausen a Unió de Pagesos, passant per la Cecot, la Taula del Tercer Sector o la Federació Catalana d'Escacs, entre una llarga llista– que ja van subscriure un manifest de rebuig a la resolució judicial i que s'engloben en la Federació d'ONG Lafe-de.cat.

Justament aquest caràcter transversal de la protesta, amb actors amb unes posicions i sensibilitats que desborden la frontera política de l'independentisme, és un factor que ahir van voler destacar tant l'ANC com Òmnium, promotors de l'acte. "Les persones o espais que es-

Les frases

“La mobilització no s'aturarà mentre no es respecti el dret a l'autodeterminació”

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA DE L'ANC

“El lema “Llibertat” uneix persones més enllà dels límits del sobiranisme”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM

tan fora del sobiranisme s'han de sentir interpel·lats davant una marxa que el que demana és llibertat”, era la reflexió de Marcel Mauri, vicepresident d'Òmnium, mentre que Elisenda Paluzie, presidenta de l'ANC, va recalcar que aquesta consigna, la de llibertat, que presidirà la protesta, es fa extensible “tant als presos polítics com als que han estat detinguts en aquests darrers dies”.

Tots dos van fer aquestes reflexions durant una sessió fotogràfica que es va fer ahir al migdia a l'altura del carrer Marina

amb el Port Olímpic, i en què també van participar representants d'algunes de les entitats que secunden la mobilització. Així, es va poder veure el secretari general de la Intersindical-CSC, Carles Sastre; el president de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya, Àlex Casanovas, o el president del Ciemen, David Minoves, entre molts altres representants de sectors diversos. El traçat de la marxa –la capçalera se situarà a la confluència dels carrers Marina i Ramon Turró– coincidirà amb la que es va fer l'11 de novembre del 2017 per denunciar uns empresonaments que, posteriorment, s'han perpetuat en el temps. Segons els comptes de la Guàrdia Urbana, 750.000 persones van participar en aquella protesta. Davant la temptació, i el risc, d'establir comparacions entre el múscul exhibit aleshores i el que finalment pugui passar avui, Paluzie va explicar que s'ha triat el mateix emplaçament essencialment per un criteri logístic –“hem fet tantes coses ja a Barcelona que és gairebé impossible no acabar

repetint escenaris”–, i també va recordar que portem “dues setmanes de mobilitzacions esgotadores i que han estat desbordants”. Per tant, si s'han de fer anàlisis i similituds, tot s'ha de posar en context.

A banda de multiplicar les crides a la participació, tant l'ANC com Òmnium han espremut la seva maquinària interna per assegurar la presència de manifestants de fora de les comarques de Barcelona.

D'aquesta manera, i com ja passa de manera recurrent en aquestes convocatòries, s'ha llogat una flota d'autocars que sortiran des de diversos punts de Catalunya. Ahir al migdia, ja n'hi havia més de 400 plens, amb la previsió que la xifra final acabi sent més alta.

Malgrat que la d'avui està considerada una jornada clau a l'hora de visibilitzar una resposta ciutadana de rebuig massiu a la condemna de la causa

especial 20907/2017, des de les entitats sobiranistes es té interioritzat el discurs que l'escalada de mobilitzacions haurà de ser llarga i continuada en el temps. I, sobre això, tant Mauri com Paluzie van recalcar ahir que el missatge no s'haurà de circumscriure només a l'alliberament dels presos, ja que la reivindicació de l'exercici del dret a l'autodeterminació haurà de continuar estant en el centre del debat. ■

L'APUNT

Les incomoditats (o no) de Delgado

David Brugué

El 5 de maig passat, la ministra de Justícia, Dolores Delgado, marxava tot empenyada d'un acte que la Generalitat organitzava a Mauthausen. El seu malestar era evident. Només se li havia de mirar la cara. Quin va ser el crim? Que en l'acte es va dir que a Catalunya hi ha presos polítics –cosa certa–. La veritat va molestar tant Delgado que va plantar tothom. La mateixa minis-

tra –ara en funcions– era la representant de l'Estat espanyol en l'exhumació de Franco. Aquell acte (íntim?) en què es traslladava un dictador que va fer assassinar milers de persones. Davant de Delgado, una bandera preconstitucional espanyola. Crits de *Viva España* i de *Viva Franco*. No se la veia contenta, però es va empassar l'acte. Diferències de protocol?

Integrants de les entitats que s'adhereixen a la manifestació, en la sessió fotogràfica d'ahir

■ JOSEP LOSADA

Barcelona exigeix per gran majoria l'alliberament dels presos i la sortida dialogada

■ El grup de l'alcalde Colau aprova la proposta d'ERC i JxCat, que reconeix l'autodeterminació i defensa la protesta pacífica ■ Vila substitueix Forn

Redacció
BARCELONA

El ple de Barcelona en què l'extint d'alcalde de la ciutat Joaquim Forn ha perdut l'acta de regidor en ser inhabilitat per la condemna de sedició del Suprem ha estat, precisament, aquell en què l'Ajuntament ha aprovat per àmplia majoria una proposició que exigeix la posada en llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats. La proposició, aprovada amb el suport dels 25 regidors d'ERC, Barcelona en Comú i Junts per Catalunya enfront dels 16 del PSC, Ciutadans, el PP i Barcelona pel Canvi, també reconeix el dret a l'autodeterminació i rebutja "tota forma de violència" en una referència implícita a l'emprada per alguns manifestants, però també per alguns agents dels Mossos d'Esquadra i de la Policia Nacional.

El vot favorable de Barcelona en Comú, amb l'alcalde Colau al capdavant, mostra la discrepància en aquestes qüestions amb el seu soci de govern, el PSC. El regidor dels comuns, l'exsocialista Jordi Martí, va defensar com a "indispensable" que el ple municipal rebutgés la sentència del Suprem per "injusta", però també perquè suposa la judicialització d'un conflicte "que era polític". La proposició que ERC i JxCat van transaccionar amb Barcelona en Comú compromet l'Ajuntament a treballar amb la resta d'institucions i la societat civil per "trobar solucions" que permetin la llibertat dels presos i defensa que la

Ple de l'Ajuntament de Barcelona, ahir al matí, presidit per l'alcalde Colau ■ ACN

Ordenances endavant i Muriel

El govern ha pogut aprovar provisionalment les noves ordenances fiscals de la ciutat amb l'abstenció d'ERC i JxCat. S'eliminen els límits en l'impost de béns immobles (IBI), que tindrà un increment mitjà d'un 5,45%. També s'augmenten les taxes a bars i restaurants per tenir terrasses i també s'incrementa el preu de l'aparcament al carrer per acostar-lo al cost de tenir una plaça de pàrquing. La regidoria d'Hisenda preveu

ingressar 82 milions més i argumenta que l'IBI corregeix incoherències com ara que un pis amb més valor cadastral pugui pagar avui menys que un altre amb valor menor de la mateixa finca. El govern va acceptar el prec de JxCat perquè un espai de la ciutat porti el nom de l'expresidenta d'Òmnium, Muriel Casals. L'Ajuntament va decidir lliurar la medalla d'or a títol pòstum a Miquel Valls i la medalla al mèrit civil a Aladino Nespral.

resolució del conflicte "s'ha de canalitzar a través de les vies democràtiques, el diàleg institucional i l'expressió democràtica de la voluntat de la ciutadania", precisament en el punt que acaba reconeix el dret a l'autodeterminació.

La proposta reivindica que la ciutadania es pugui mobilitzar contra la sentència "de manera pacífica i ferma en defensa dels valors democràtics". El contingut es traslladarà a les institucions catalanes i espanyoles, però també a les instàncies internacio-

nals en què participa Barcelona. Tot i donar suport a la proposta, l'alcalde Colau va retreure als governs català i espanyol que les crides al diàleg s'han de concretar "per fer que sigui efectiu i seriós".

Francina Vila, que ja va ser regidora de l'oposició amb l'alcalde socialista Jordi Hereu i després regidora del govern de Xavier Trias, torna ara a l'Ajuntament per substituir qui va ser extint d'alcalde de la ciutat, Joaquim Forn, avui inhabilitat per a càrrec públic i condemnat a una dècada de presó pel Tribunal Suprem.

Per altra banda, l'Ajuntament de Terrassa també va aprovar ahir, amb els vots d'ERC, JxCat i nou dels deu regidors del grup Tot per Terrassa de l'alcalde, Jordi Ballart, una proposta a favor de l'alliberament dels presos. ■

El laberint dels grans sindicats

Independentment de qui sigui, un dels altres focus d'interès seran les absències a la manifestació d'avui. Aquest antagonisme es pot visualitzar en els sindicats majoritaris. La UGT va fer un comunicat ahir en què "anima a participar" en la protesta, i deixa al criteri personal dels seus afiliats o simpatitzants fer-ho o no. El líder del sindicat a Catalunya, Camil Ros, ja va con-

firmar fa uns dies que hi seria present. A CCOO, per contra, s'han desmarcat de la convocatòria, igual que els comuns. L'argument d'aquests últims és que no és prou "transversal", malgrat les 560 entitats i col·lectius adherits. Interrogat en aquest sentit, Marcel Mauri va admetre ahir que li agradaria que personalitats com ara l'alcalde Ada Colau hi prenguessin part.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els representants de les formacions que van firmar ahir al matí la Declaració de la Llotja de Mar ■ FE / JESÚS DIGES

Clam del sobiranisme a l'Estat pel dret a l'autodeterminació

La Declaració de la Llotja de Mar denuncia regressió de drets i repressió, i demana l'emparedat internacional ■ El PNB se'n desmarca per falta d'"esperit constructiu" i per la proximitat electoral

Jordi Alemany
BARCELONA

Partits sobiranistes i independentistes catalans –ERC, el PDeCAT, la CUP, la Crida Nacional i Demòcrates–, bascos –EH Bildu–, gallecs –Bloque Nacionalista Galego (BNG)–, valencians –Esquerra Valenciana i República Valenciana/Partit Valencianista Europeu– i de Illes Balears –Més per Mallorca i Més per Menorca–, amb l'absència del PNB, que se'n va desmarcar, van presentar ahir la Declaració de la Llotja de Mar, un manifest que és un clam per arribar a un acord polític que els uneixi per defensar el dret a l'autodeterminació, el caràcter democràtic i pacífic de la seva acció política, la llibertat dels presos polítics catalans i el retorn dels exiliats, les llibertats civils i polítiques i

també les polítiques econòmiques i socials que permetin el progrés dels seus pobles.

En un acte solemne sense declaracions a la Llotja de Mar, al qual van assistir representants de totes les formacions excepte les valencianes, i en ple intent del govern de la Generalitat –hi van assistir el vicepresident, Pere Aragonès, firmant en nom d'ERC, i el de Polítiques Digitals i Administració Pública, Jordi Puigneró– per recuperar el diàleg amb La Moncloa per abordar la situació catalana, es va fer una lectura de tot el text que posteriorment van signar els representants de les formacions. A la tarda els firmants van ser rebuts pel president de la Generalitat, Quim Torra.

Si a la Declaració de Barcelona del 1988 CiU, el PNB i el BNG reclamaven

Les frases de la Declaració de la Llotja de Mar

“La restricció de drets i llibertats és, avui, evident als ulls de tota la ciutadania”

“La innegable modernització de l'Estat no ha arribat a sectors fonamentals per a un funcionament democràtic”

“Apel·lem a la comunitat internacional perquè promogui i doni suport a solucions democràtiques”

La Moncloa demana per carta “imparcialitat” a Canadell

El govern espanyol, a través del Ministeri d'Indústria, va enviar dijous una carta al president de la Cambra de Comerç de Barcelona, l'independentista Joan Canadell, per advertir-lo que ha de garantir “la imparcialitat i la transparència” de l'organització i que no pot utilitzar-la per a finalitats polítiques. “No li correspon ni la defensa ni la promoció de declaracions que posin en qüestió l'aplicació de les lleis i que obs-

taclitzin el compliment de les decisions judicials”, hi afirma la secretària d'estat de Comerç, Xiana Méndez.

“És curiós que el ministeri m'acusi de parcialitat perquè acuso Pedro Sánchez de no voler dialogar per solucionar el conflicte català, una actitud que afecta empreses i que, en canvi, no faci el mateix amb el president de la Cambra de Comerç d'Espanya, José Luis Bonet, quan fa pinya amb el go-

vern”, va piular Canadell tot adjuntant la notícia de la carta que Bonet va enviar a La Moncloa després de la sentència. La missiva parlava d'Espanya com “un país exemplar” que ha respost amb “serenitat” al procés. Canadell troba Sánchez “irresponsable” per no voler agafar el telèfon al president, Quim Torra, i dialogar sobre una via de resolució del conflicte entre Catalunya i Espanya.

una nova lectura de la Constitució per aconseguir un Estat plurinacional amb un estatus jurídic i polític corresponent al del reconeixement de la nació, el document de sis punts firmat ahir en reitera alguns, però hi afegeix el de la repressió i la regressió de drets. Els signants asseguren que quatre dècades després de l'aprovació de la Constitució Espanyola del 1978 es constata “la impossibilitat d'una plena democratització de l'Estat per la resistència de les velles estructures del règim anterior i per la falta de voluntat política dels grans partits espanyols”, que atribueixen, “per acció o omissió”, també als ambients judicials, econòmics, policials i mediàtics. Argumenten que a l'Estat espanyol es viu una etapa de regressió, reforçada per l'última sentència del Suprem, “cap a una política de caràcter cada vegada més autoritari, menys democràtic i més repressiu” amb una “restricció de drets i llibertats”. Un punt a part és el dret a l'autodeterminació, pel que fa al qual es recorda que “Espanya va assumir-lo i el va reconèixer en signar el Pacte Internacional pels Drets Civils i Polítics”, i, en canvi, no hi ha cap reconeixement ni respecte a la plurinacionalitat, ni a la separació de poders; hi ha amenaces contínues de suspensió de l'autonomia, de l'autogovern i dels drets històrics amb les intervencions del Tribunal Constitucional i “una acció legislativa recentralitzadora”. Denuncien detencions arbitràries de líders polítics, socials i d'activistes no-violents, polítiques penitenciàries i legislacions excepcionals i persecució d'artistes i publicacions. I en els dos últims punts de l'acord es comprometen a “ cercar solucions democràtiques i estables al conflicte polític” amb l'Estat espanyol i apel·len a la comunitat internacional a “possibilitar, donar suport i promoure aquestes solucions”.

El PNB no el signa

El PNB va justificar ahir que no signés la declaració per “contingut i context”. D'una banda, consideren que gairebé no té “esperit constructiu”, a diferència de la del 1988, i, de l'altra, que no és el moment idoni per la proximitat de les eleccions del 10-N. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Moncloa recorda ara tots els ferits ignorats per Sánchez

■ Celaá desitja de puntetes la recuperació dels manifestants mentre promet més duresa ■ Sánchez insta Torra a fer “trucades de tarifa urbana” ■ El govern espanyol no rep bé la solidaritat de Morales, premi de narrativa

Emili Bella
BARCELONA

La portaveu del govern espanyol, Isabel Celaá, va desgranar ahir amb abundor i detall la situació dels detinguts per les diferents policies que actuen a Catalunya per reprimir les protestes contra la sentència i el nombre d'agents ferits fins al moment, però va afegir-hi una concisa frase de cua: “Desitgem la recuperació de la resta de les persones ferides.” D'aquesta manera, La Moncloa s'intentava rescabalar pel lleig de Pedro Sánchez de dilluns, quan va visitar els policies espanyols ferits als hospitals i va ignorar sobiranament els manifestants ferits, quatre dels quals han perdut la visió d'un ull.

Celaá va prometre que l'Estat continuarà perseguint i detenint els autors d'“agressions i pillatge” i d'“actes vandàlics” a Catalunya. Segons les seves dades, hi ha més de 200 ar-

La portaveu del govern espanyol, Isabel Celaá, ahir, després del consell de ministres ■ EFE / J.J. GUILLÉN

restats, la majoria pels Mossos (161), 34 per la policia espanyola i 8 per la Guàrdia Civil, dels quals 134 adults i 15 menors d'edat han estat posats a disposició judicial. En total, 31 persones han ingressat a la presó. D'entre els menors, només a un l'han enviat a un centre

d'internament i els 14 restants han quedat en llibertat vigilada. Pel que fa a agents ferits, ascendeixen a 289, dels quals 154 són mossos, 134 policies espanyols i un guàrdia civil. De tots ells, ahir continuaven hospitalitzats dos policies espanyols.

En una entrevista a La

Sexta, Sánchez va acusar la direcció de l'hospital de Sant Pau —on va ser escridassat per personal sanitari— de no rebre'l per indicació del govern, cosa que li va fer sentir “tristesa”. “Em van posar en una sala petita amb la dona del policia nacional, una dona treballadora de Vigo”, que

“no ha rebut ni una trucada de les institucions polítiques catalanes per defensar les llibertats dels catalans davant els violents”, va explicar.

Després de negar-se a agafar el telèfon reiteradament al president de la Generalitat i d'afirmar amb menyspreu que Quim Tor-

ra “anda por ahí llamando”, el candidat del PSOE va instar el president a fer “trucades de tarifa urbana” al PSC, al PP i a Ciutadans a Catalunya abans de telefonar-li a ell. També va amenaçar el Parlament si vota la resolució sobre l'autodeterminació i la monarquia en el ple del 12 i 13 de novembre, passades les eleccions.

D'altra banda, Celaá va criticar les paraules de l'última guardonada amb el premi de narrativa de les lletres espanyoles que atorga el Ministeri de Cultura, Cristina Morales, que va afirmar que sentia “alegria que hi hagi foc en lloc de cafeteries obertes” a Barcelona en les protestes contra la sentència. Segons Celaá, ha estat molt mal rebut pel govern espanyol perquè “ningú vol veure flames als carrers”: “És sorprenent que aquestes paraules hagin pogut arribar a ser pronunciades.”

La ministra també va utilitzar l'exhumació de Franco per assegurar que “Espanya és un Estat plenament democràtic i de dret que se sustenta sobre poders independents”, i va aprofitar per carregar contra l'independentisme: “A Espanya es respecta la llei i per això als qui des de Catalunya s'entesten a dir que Espanya és un Estat hereu del franquisme els demanem que mirin al seu voltant.” ■

Judicial Quatre anys de presó per una piulada

Bolcats contra la repressió

VISTA • L'olesà Felip Segura serà jutjat el 19 de novembre a Terol per un tuit sobre la Guàrdia Civil i demanen per a ell quatre anys de presó **AJUDA** • Rep el suport de polítics i entitats del poble, que han obert un compte per pagar la fiança de 145.000 euros

Jordi Alemany
OLESA DE MONTSERRAT

L'olesà Felip Segura ja té data per al judici, el 19 de novembre, en el qual l'Associació Unificada de la Guàrdia Civil demana per a ell quatre anys de presó i se li ha imposat una fiança de 145.000 euros per, entre d'altres, un delictes d'odi i injúries per una piulada del 14 de desembre del 2017 en què comentava sobre la Guàrdia Civil arran de la mort de dos agents després d'un tiroteig amb un criminal de Sèrbia: “Doncs que haguessin estudiat, en comptes d'allistar-

se en un cos militar de perdonavides i estovaàvies. Em sap greu el tràngol de la família, però és el mateix tràngol de la família de qualsevol heroïnòman dels vuitanta. Ells han triat el camí que volien.” A partir d'aquí va començar el periple que va passar per anar a declarar el gener passat a Terol i veure com es tombaven els recursos perquè s'arxivés o passés a un jutjat català. Segura diu que la seva defensa es basarà en la llibertat d'expressió; en el fet que la Guàrdia Civil, en ser “en teoria un cos sense ideologia, no pot ser subjecte d'un delictes d'odi”, i en què els delictes que li han imputat

han d'anar per via administrativa, i no penal.

El seu és un dels molts casos de persecució judicial de l'independentisme, i assegura que en cap moment va desitjar la mort de ningú. Li van investigar el patrimoni, però encara no li han executat la fiança, que ja diu que no podrà pagar. Tot i que d'inici va refusar rebre diners, l'elevada quantitat ha activat la solidaritat del municipi, que a banda de muntar un grup de suport a les xarxes, també ha obert un compte corrent (ES79 0049 3774 0020 1415 6003) que gestiona l'Associació Cultural del Montserratí, mentre mantenen el

Felip Segura, en una imatge del març passat ■ J.A.

contactes amb els responsables de la Caixa de Solidaritat general perquè els confirmi si els ajudarà o no. En el ple de dijous es va llegir una moció de suport que van signar Bloc Olesa, JxCat, ERC, la CUP i PSC, i que han subscrit entitats locals, que també volen traslladar al Parlament. El 14 de novembre es muntarà un acte de suport, encara per concretar el lloc, amb la presència d'altres represaliats, i el dia del judici s'organitzaran autocars per acompanyar-lo i donar-li escalf. Segura explica que l'Oficina de Drets Civils de la Generalitat també vol escenificar d'alguna manera el seu suport. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La cultura, afectada, reivindica l'art per fer catarsi

■ La venda a taquilla dels teatres va caure un 30%, perquè quasi tots van anul·lar funcions el dia de vaga ■ Al cinema, les fuites de públic es van compensar pel cap de setmana

M.P. / B.S. / J.B.
BARCELONA

Probablement el sector més afectat de la cultura per les mobilitzacions de la setmana passada va ser el dels teatres. Les dades a Barcelona d'Adetca (Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya) són prou reveladores, com també les demandes dels actors que, per les xarxes socials, se solidaritzaven (majoritàriament) amb la denúncia però proposaven reivindicar la democràcia i la llibertat d'expressió a través de l'art. La companyia Paradiso 99 deia, per Twitter, fa uns dies: "Ens trobareu al Tantarantana reivindicant memòria història, denunciant l'Estat feixista en què vivim i creant un espai comú per compartir ràbia i transformar-la en acció directa."

La clatellada al teatre, de moment, s'ha estabilitzat gràcies a les vendes anticipades, la setmana del 14 al 20 d'octubre. El problema

La xifra

65%

Percentatge de caiguda en la venda anticipada, de la setmana del 14 al 20 d'octubre. Es van fer 79 funcions menys.

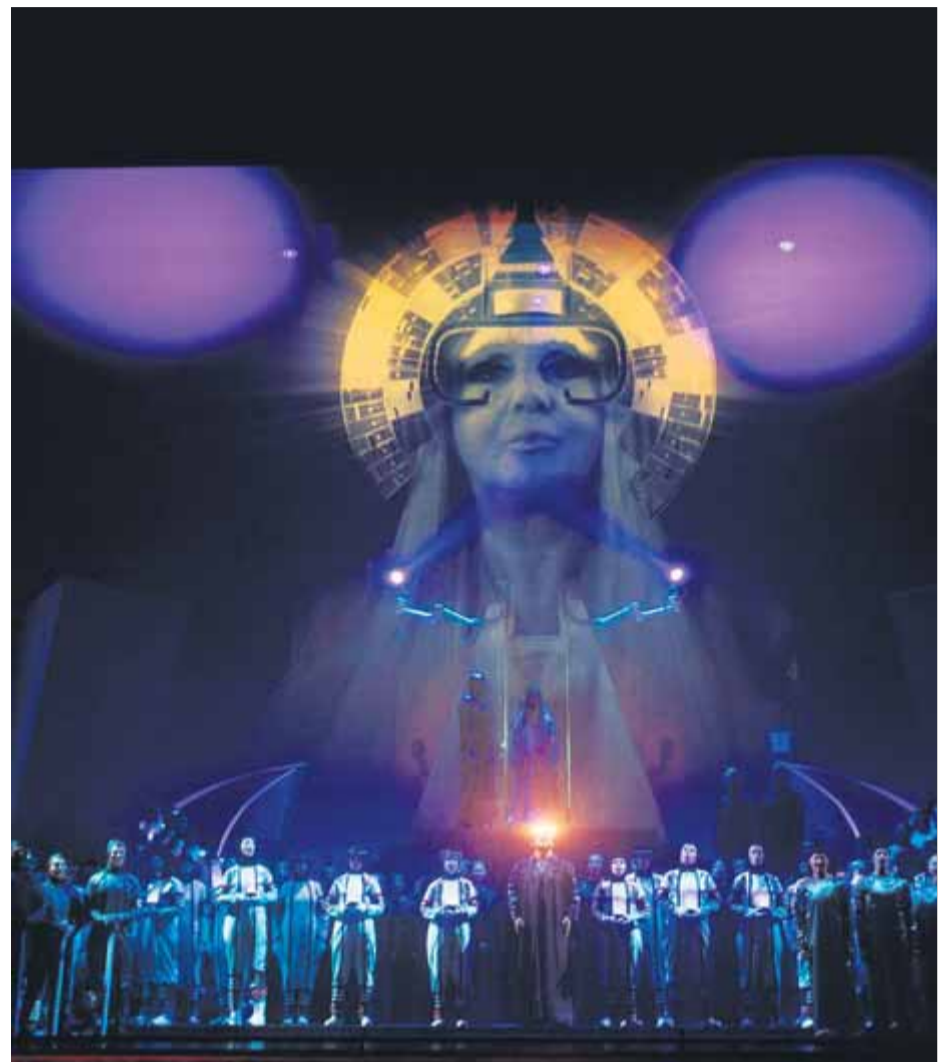
és que en aquest període es va retallar entre un 60% i un 70% (depenent de la ubicació dels teatres) la venda d'entrades anticipades per a les setmanes següents. Les vendes a taquilla van caure un 30%; 79 funcions es van anul·lar la setmana passada. Les raons són diverses, com ara la vaga, la dificultat de mobilitat i els aldarulls que van atemorir alguns espectadors.

La sentència ha coincidit amb un dels períodes de més assistència als teatres. Una petita caiguda pot significar un daltabaix econòmic per a productores i

companyies. Les dades de setembre, respecte a l'any anterior, eren molt esperançadores: s'havia incrementat un 10% l'assistència. La caiguda de la setmana passada ha fet que l'assistència hagi disminuït un 4% respecte al període de setembre i octubre del 2018. Ara caldrà veure si es recupera la venda anticipada o si es compensen a taquilla les vendes que es fan anteriorment. Però l'alarma està engegada.

Efectes als cinemes

Pel que fa a l'exhibició cinematogràfica, fonts del Gremi d'Empresaris de Cinemes de Catalunya van explicar a El Punt Avui que no tenen xifres concretes, però pel *feedback* que han rebut del sector, sí que hi va haver una petita caiguda del nombre d'espectadors de cinema a Catalunya els dies feiners de la setmana passada, que es va compensar amb les xifres del cap de setmana. ■

Ara fa una setmana, el Liceu va reclamar la llibertat dels presos polítics ■ EFE / MARTA PÉREZ

La incidència als museus, en general, puntual

Els museus ho han notat poc. El moment d'afluència més crític va ser divendres passat, el dia de la vaga general. El 18-O molts centres no van obrir, mentre que els que sí que ho van fer van procurar que fos una jornada normal, però tampoc ho va ser. CaixaForum va obrir però va rebre molta poca gent. La resta de la setmana va ser "fluixa, però dins dels paràmetres habituals". I aquesta, de setmana, no hi ha hagut cap afectació. El MNAC, que el dia de la

vaga va obrir només algunes sales, tampoc ha percebut un descens rellevant de públic. L'endemà de la sentència, va rebre 2.421 visitants. El dimarts anterior n'havia rebut 2.272, per tant inclús menys; i aquest, de dimarts, s'han enlairat fins als 2.540. El CCCB (que també va tancar divendres passat) rep una mitjana de 500 visitants al dia, una xifra que calcula a partir dels visitants que rep durant tota la setmana. La setmana passada van disminuir en 150. Els

responsables del centre intueixen que aquesta setmana ja es recuperaran. Al Macba (els seus treballadors també es van apuntar a la vaga) hi va haver menys moviment al llarg de la setmana, tot i que dissabte i diumenge els números ja es van començar a ressituar. A partir d'aquest diumenge, ha imperat la normalitat. A La Pedrera, van notar un lleuger descens a partir de l'endemà de la sentència. I al Picasso, que no va fer vaga, la incidència va ser mínima.

El Tsunami anuncia més accions entorn del 10-N

Redacció
BARCELONA

El Tsunami Democràtic va anunciar ahir que prepara noves accions de protesta contra la condemna als líders del procés al voltant de les eleccions del 10-N. En concret, el dissabte previ, jornada de reflexió, durà a terme una iniciativa a tot

l'Estat, mentre que del dilluns 11 al dimecres 13 n'avança d'altres en "llocs sorpresa". A més, anuncia alguna cosa per al 18 de desembre, data a la qual s'haurà mogut el Barça-Madrid, que estava previst per avui al Camp Nou, justament per evitar l'impacte de les protestes. "Juguem a casa", recorden. En la nota, els

responsables recorden que cal descarregar la seva aplicació al mòbil per a les pròximes mobilitzacions, per la qual cosa a la manifestació d'avui a Barcelona repartiran codis QR, que hi donen accés. La campanya, perseguida per la policia espanyola, reitera que continuarà reclamant "drets, llibertats i autodetermina-

ció", i mostra el "rebuig absolut" a les "agressions policials i a la repressió" contra manifestants i periodistes de la setmana passada. Així, diu que "és el seu problema" si l'Estat qualifica d'accions terroristes protestes com ara les que promou, emparades en la no-violència. A més, denuncia la falta de compromís amb la llibertat d'expressió de les operadores de telecomunicacions, que han permès el bloqueig dels seus webs, i es pregunta si la UE "pot acceptar" que aquest dret quedi "trepitjat" dia sí dia també a Catalunya. ■

Milers de ciutadans mobilitzats per Tsunami Democràtic ja van bloquejar l'aeroport del Prat el dia de la sentència ■ O. DURAN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un jutge permet que Girona pugui vetar l'exèrcit a l'Expojove

Conclou que l'uniforme militar és un element bèl·lic i que contradiu el codi ètic que estableix la fundació firal

Òscar Pinilla
GIRONA

Una sentència de l'Audiència de Girona obre la porta que la Fundació Fira de Girona, presidida per l'alcalde, Marta Madrenas, pugui vetar la presència de l'exèrcit espanyol a l'Expojove si exhibeixen elements bèl·lics, entre els quals hi ha l'uniforme militar.

El litigi judicial arranca el març del 2018, quan l'Ajuntament i la Fundació Fira de Girona van sancionar l'exèrcit espanyol i li van prohibir participar en

La frase

“Sempre han mantingut que sense uniforme era impossible exposar. Ara veurem si són coherents”

Marta Madrenas
ALCALDESSA DE GIRONA

Expojove durant tres anys, ja que el 2017 hi havia acabat anant amb uniforme militar, un fet que contravé el codi ètic de la Fira. El Ministeri de Defensa, però, va portar el cas als jutjats. Un any més

tard, el febrer del 2019, el jutjat de primera instància número 1 de Girona va resoldre en benefici de l'exèrcit espanyol, que durant l'Expojove del 2019 va lluir l'uniforme militar.

Sense sanció de tres anys

Però tot no va acabar aquí, ja que la Fundació Fira de Girona va presentar un recurs d'apel·lació contra la sentència que permetia a l'exèrcit espanyol assistir a l'Expojove i que hi pogués exhibir elements bèl·lics i soldats uniformats. Ara l'Audiència ha resolt aquest recurs d'a-

Militars amb l'uniforme durant l'Expojove d'aquest any ■ Ò. PINILLA

pel·lació i dona parcialment la raó a la Fundació Fira de Girona. Per una banda, reconeix que l'uniforme militar té connotacions bèl·liques i que, per tant, contravé el codi ètic. Però per una altra no pot sancionar l'exèrcit retroactivament i, per tant, ai-

teca la sanció de tres anys que tenia. Davant la decisió judicial, l'alcalde de Girona ha demanat al govern en funcions del PSOE i al Ministeri de Defensa que acceptin la sentència i no hi recorrin en contra, perquè és “justa i lògica”. En tot cas, la sentència

obliga l'exèrcit, si vol participar en l'Expojove 2020, a fer-ho amb indumentària civil. Madrenas sosté que ara es demostrarà la “coherència” de l'exèrcit espanyol, ja que “sempre han mantingut que sense uniforme era impossible exposar”. ■

Centre Autoritzat
invisalign®

ortodòncia invisible
a preu d'ortodòncia convencional

FINANÇAMENT SENSE ENTRADA

36 MESOS SENSE INTERESSOS

FINANÇAMENT FINS A 60 MESOS

PRESSUPOST TANCAT SENSE SORPRESES DURANT EL TRACTAMENT

MCP

CENTRE MÈDIC i DENTAL PINEDA DE MAR

www.centremedicpineda.com

· Cerdanyola Plaça Sant Ramon, 17 93 692 51 08
· Ripollet (centre) Rambla Sant Jordi, 78 93 594 20 20
· Ripollet (Pont Vell) Ntra. Sra. dels Àngels, 17 93 594 44 90
· Pineda de Mar - Av. Montserrat, 33 93 767 22 22

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'independentisme no atura les manifestacions contínues

■ Al centre de Barcelona es van convocar ahir a la mateixa hora dues protestes nocturnes, cap amb incidents ■ A la plaça de Sant Jaume es van sentir les veus crítiques amb el govern i la plaça Universitat va ser el feu dels joves

Maria Palau
BARCELONA

Les mobilitzacions contra la sentència del procés no s'aturen, 200 detinguts, 28 empresonaments, més de 600 ferits, 18 hospitalitzacions i 4 mutilacions oculars després. Ahir va ser el dotzè dia que de manera ininterrompuda i espontània la gent va sortir als carrers. De dia i de nit.

Al centre de Barcelona, abans de fer-se fosc va arrencar no una sinó dues manifestacions que van congregat unes 3.000 persones, segons la Guàrdia Urbana. Dues *manis* a la mateixa hora, en llocs i

amb lemes diferents i, inclús, intencions de fons en bona mesura divergents. A l'hora del tancament d'aquest diari, a mitjanit, no s'havien registrat incidents. Als carrers ja no hi quedava pràcticament ningú. No va ser una jornada de calma tensa. Simplement, va ser de calma.

A la plaça de Sant Jaume es van congregat les veus més crítiques amb la gestió que està fent el govern català de les reivindicacions marcades per l'extrema violència policial. El lema ho feia explícit: "Assenyalem els culpables, que ens obliguen a tornar-ho a fer." I els càntics tam-

bé. El més sorollós: "Fora Buch." El més original: "Menys canapés, obriu Lledoners."

Tant l'Ajuntament com, sobretot, el Palau de la Generalitat van reforçar la seguretat als seus accessos, trufats d'agents, per impedir el més mínim intent d'ocupació a l'estil de l'acció dels CDR de Girona al migdia. Havia corregut el rumor per les xarxes socials que la capital seria el següent objectiu. Però en l'ambient en viu no hi havia cap indici que pogués passar, tret d'alguns crit esporàdic d'"Entrem al Palau!" Al carrer Ferran, quatre furgons de

La xifra

3.000 assis-
tents a les protestes d'ahir, segons la Guàrdia Urbana.

la Brimo dels Mossos d'Esquadra estaven atents.

La manifestació que es va desplegar davant del Palau de la Generalitat s'havia anunciat fa dies (amb una organització anònima), mentre que l'altra crida, de tall estudiantil i que va allotjar la plaça

Universitat (tampoc amb cap entitat, ni partit, liderant-la, tot i que tenia el suport del CDR), es va activar just a última hora. "La setmana passada vam acabar esgotats. Hem perdut intensitat però el marc mental ha canviat i en qualsevol moment podem tornar a estar mobilitzats 24 hores els set dies de la setmana. Ja hem demostrat que ho podem fer", deien la Júlia (21 anys) i l'Argi (20), dues d'una gran colla d'universitaris que passaven olímpicament dels sis furgons de la Brimo dels Mossos que blindaven la ronda de Sant Antoni.

Allà on alguns han vist

una guerra de manifestacions, d'altres, els mateixos manifestants, es van passar el vespre d'aquest divendres anant d'una plaça a l'altra sense més preocupacions. I cap a les nou de la nit tots van convergir a la plaça de Sant Jaume. Els estudiants van tenir més poder de convocatòria. De la plaça Universitat van marxar cap a la Via Laietana, on sí que hi havia un desplegament de les forces de l'ordre més imponent, que arribava fins al Palau de la Música (per als turistes, un atractiu més per fer fotos). Cap por entre els manifestants? "Sí i no. Bé, sí, però la por indi-

L'ambient als carrers del centre de Barcelona, ahir al vespre i a la nit
■ MARTA PÉREZ/JESÚS DIGES/AGÈNCIA EFE

Millora l'estat de salut del policia ferit al cap a Barcelona

Policies Nacionals, en els enfrontaments ■ M.L.

Xavi Aguilar
BARCELONA

L'estat de l'agent de la Policia Nacional que va tenir un traumatisme craneoencefàlic en els aldarulls per la sentència de l'1-O ha millorat les darreres hores. L'agent continua ingressat a l'UCI de l'hospital de Sant Pau, però el seu estat ha passat de molt greu a greu. El policia, originari de Galícia, havia tingut complicacions pulmonars els primers dies i va ser intubat. A poc a poc, la seva condició millora i l'equip mèdic confia que continuï evolucionant fins a quedar fora de perill.

Fonts del Sindicat Unificat de Policia van donar validesa ahir a la teoria que l'agent va quedar inconscient arran del llançament d'una pedra o bola d'acer des d'un dels edificis de la zona on es trobava, al carrer Jonqueres. El sindicat celebra la millora, després d'haver estat lluitant "entre la vida i la mort", i demana al ministre de l'Interior que tracti aquestes agressions "com a terrorisme i no com a aldarulls públics".

D'altra banda, ahir va ser donat d'alta el segon dels quatre civils que han perdut un ull en els disturbis. Els dos restants són al Sant Pau en estat menys greu. També continuen ingressats un civil en estat greu al Vall d'Hebron i un menys greu al Josep Trueta de Girona. ■

vidual es dilueix en el col·lectiu", assegurava el Pedro (23 anys).

"Prou llibrisme!" Mentre a la plaça de Sant Jaume aquest era un dels crits rei, Rambla amunt pujava una altra (tres, doncs) manifestació, i aquesta no de gestació recent. Eren, són, els membres de l'ANC que fa més de dos anys surten amb torxes des de la plaça de Catalunya tots els divendres a les set de la tarda. Van fins a la plaça de Sant Jaume i tornem cap a la plaça de Catalunya. Prou llibrisme? "Una tàctica no treu l'altra. Dit això, els joves han fet una feina impagable aquests dies. I se'ls ha criminalitzat excessivament", raonava en Joan (73 anys). Ell no, però altres manifestants caminaven encadenats.

De protestes nocturnes també n'hi va haver a Santa Coloma de Gramenet i a Sabadell en solidaritat amb els detinguts el 23-S; a Tarragona, Puigcerdà... I una nit més es va tallar la Meridiana. També la C-17.

"Demà, més i millor", es van acomiadar alguns dels manifestants. ■

Ferran Garcia Sevilla enganxa adhesius de "Llibertat" al Macba

L'artista Ferran Garcia Sevilla ha fet una acció al Museu d'Art Contemporani de Barcelona (Macba) amb la intenció de dotar una obra que va crear fa trenta anys d'una lectura actual compromesa amb el conflicte català. Garcia Sevilla va enganxar dijous a la tarda uns adhesius amb la paraula "llibertat" als laterals de la sèrie de pintures Déus, del 1981, que el museu de la plaça dels Àngels ha penjat a les seves sales recentment. "Els museus han de ser permeables a l'exterior, i no ho són: justifiquen els discursos dominants i desactiven els missatges de les obres. Jo he vingut a relançar la meua obra en el context d'avui", sosté.

"No he demanat permís a ningú per fer-ho perquè tinc el dret moral de modificar-la com a autor que en soc", explica aquest artista de llarga trajectòria i de combat polític personal de seguretat del museu va mirar de convèncer que s'aturés, sense èxit. L'artista no podia fer res que malmetés la peça, ja que el pro-

Ferran Garcia Sevilla, en plena acció al Macba, dijous a la tarda ■ F.G.S.

pietari és el Macba. Per això ha posat els adhesius als laterals dels bastidors.

Els adhesius són molt precaris i Garcia Sevilla ja compta que amb el pas dels dies s'aniran desprenent. "He demanat als responsables del

museu que no les recullin del terra, que les deixin com fulles caigudes." Garcia Sevilla, que va entrar al museu acompanyat de Francesca Llopis i Albert Merino, que el van ajudar en l'acció, espera que el seu gest sacsegi el sector de

l'art: "No es defineix mai perquè té por. Un artista no és ni millor ni pitjor per ser independentista o unionista, però una reculada de drets democràtics tan aberrant com la que estem patint ens afecta a tots", rebla.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Junts per TV3 i Catalunya Ràdio

FET • El Parlament aprova per unanimitat modificar les lleis del Consell de l'Audiovisual (CAC) i de la Corporació per aconseguir governs de consens **MÉS** • Els canvis obligaran a convocar concurs públic per designar els directors de la televisió i la ràdio

Emma Ansola
BARCELONA

Nova sessió plenària dimecres passat al Parlament però amb un fet excepcional. Després de gairebé deu mesos de treball, els grups parlamentaris van aprovar, per unanimitat, 127 vots, la modificació de dues lleis que afecten, ni més ni menys, que els mitjans d'informació públics, Televisió de Catalunya i Catalunya Ràdio. Es tracta de la incorporació de petits canvis que, tanmateix, poden arribar a ser poderosos per tal de fer dels mitjans públics òrgans de consens i no el camp de batalla en què s'han convertit en els darrers anys en mans dels partits polítics. I si el contingut és important, també ho és la forma, ja que els dos textos s'han pogut aprovar amb el suport de tots els grups, gairebé un fet inèdit en aquesta legislatura, gràcies a una feina de negociació i pacte que ara caldrà mantenir i intensificar per aplicar aquests canvis legals.

Les lleis que han estat modificades són les del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, el CAC, l'òrgan que gestiona la regulació dels mitjans i vetlla pels continguts, i la de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que s'encarrega dels productes estel·lars, la televisió i la ràdio. Les modificacions afecten el procés d'elecció dels membres de govern de tots dos ens, ja que a partir d'ara, per resultar aprovats en el ple del Parlament, caldrà una majoria de dos terços, tant en primera com en segona volta, contràriament a la majoria absoluta que requeria la llei en l'últim tram. El nombre de representants també ha

Els diputats en el ple de dimecres passat, durant el minut de silenci pels afectats pels aiguats ■ ACN

canviat; el CAC, sota la direcció actual de Roger Loppacher i Crehuet, es redueix i passa de sis a cinc membres, i la Corporació, sota la direcció de la presidenta en funcions Núria Llorach, n'incrementa un i passa a tenir set consellers. Tots ells, els del CAC i els de la Corporació hauran de ser proposats per tres grups parlamentaris com a mínim –abans eren dos–, els equips hauran de ser sempre paritaris i s'incorpora la participació dels treballadors en els equips de govern. A més a més, la nova llei equipara tots els consellers amb alts càrrecs de l'administració pel que fa a sou, complements i incompatibilitats.

Aquests nous criteris obliguen els grups parlamentaris a continuar treballant en la negociació i el pacte durant aquesta legislatura. La ponència, dirigida pel diputat de Junts per Catalunya Pep Riera, abordarà, un cop acabin les eleccions del 10 de novembre, els primers nomenaments, que se centraran en l'equip de govern de la Corporació. La proposta de noms haurà d'arribar signada per tres grups parlamentaris i obtenir el vistiplau del CAC, que valorarà els candidats en funció de l'experiència i també, per primera vegada, del projecte de gestió que estan obligats a presentar per poder ser triats. Amb l'infor-

127

diputats van votar a favor de les modificacions legals. D'altra banda, els ponents de la llei han estat els diputats, el relator Pep Riera (JxCat), Adriana Delgado (ERC), David Mejía (Cs), David Pérez (Comuns), Natàlia Sánchez (CUP) i Esperanza García (PP).

me favorable, els candidats s'hauran de sotmetre de nou a un test en comissió parlamentària abans d'aconseguir l'aprovació final en el ple del Parlament per part de dos terços –90 diputats– de la cambra. Riera, tot i admetre les dificultats passades i futures per trobar el consens entre els grups, considera factible que, arribats fins aquí, es pugui superar aquesta segona fase amb la negociació política. Al contrari, “fariem malbé tota la feina feta fins ara”, adverteix. Es preveu que la proposta de candidats es faci de forma conjunta tant pel que fa a la Corporació com al CAC, tot i que aquest últim serà el darrer en aquest procés de renovació.

Concurs públic per als directors

Una altra de les modificacions que suposaran un canvi important respecte del procés anterior és la designació dels directors de TV3 i Catalunya Ràdio, un càrrec que actualment signen Vicent Sanchis i Saül Gordillo, respectivament. Un pas que encara trigarà a implantar-se, ja que primer caldrà designar i nomenar el nou equip de govern de la Corporació per tal que siguin ells, d'acord amb la nova llei, els que elaborin el reglament que empararà el concurs públic per cobrir el càrrec.

Tots els diputats que van participar en la ponència parlamentària van destacar el consens aconseguit per poder disposar d'uns mitjans de comunicació “més plurals”, segons la diputada dels Comuns Marta Ribas, i “menys partidistes”, va dir David Pérez, del PSC. Per part de Ciutadans, però, ja van alertar ahir que continuen apostant per la supressió del CAC quan s'afronti el debat sobre el model. ■

Picas, Borràs o Doctor Prats, premis Companys

Redacció
BARCELONA

La fondista i diputada Núria Picas, el fotoperiodista Jordi Borràs, el grup de música Doctor Prats, l'associació sense ànim de lucre Integrasons, que treballa per la integració social dels infants d'entorns desfavorits a través de la

música, i els activistes de la Flama del Canigó Toni Ayala i Llum Ferrero van rebre ahir a la tarda els XXIV Premis Nacionals President Lluís Companys, que promou ERC de Barcelona, i que aquest any van traslladar la cerimònia de les Cotxeres de Sants al barri de la Marina. Els guardons premien per-

sones i entitats que s'han distingit per la defensa del país, l'acció cívica i la feina en defensa de les llibertats. “Actes com aquest són útils en moments en què ens necessitem units, donant-nos la mà i demostrant com la força que tenim és la col·lectiva”, destacava en la cloenda la portaveu, Marta Vilalta. ■

Foto de grup dels premiats en l'acte d'ahir al centre Pepita Casanelles ■ ORIOL DURAN